

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: توماس وایسبروت
برگردان از: مینا
۰۵ اکتوبر ۲۰۲۰

بلایی که بر سر بولیویا آوردند

از زمان سرنگونی دولت اوو مورالس که در انتخاباتی دموکراتیک به عنوان رئیس جمهور بولیویا انتخاب شده بود مردم این کشور در کابوسی وحشتناک از سرکوب سیاسی و خشونت نژادپرستانه دولتی زندگی خود را می گذرانند طبق تحقیقی که در جولای توسط کلینیک بین المللی حقوق بشر دانشکده حقوق دانشگاه هاروارد و شبکه دانشگاهی برای حقوق بشر (UNHR) منتشر شده، «در طول چهار سال گذشته که به اصطلاح از برقراری دموکراسی در بولیویا میگذرد، تنها یک ماه در تاریخ این کشور بوده است که تعداد بیشتری در بولیویا قربانی خشونت‌های دولتی شده‌اند».

مورالس اولین رئیس جمهور بومی بولیویا بود – کشوری با بیشترین نسبت جمعیت بومی در کل قاره آمریکا. دولت وی موفق شد فقر را ۴۲ درصد و فقر شدید را ۶۰ درصد کاهش دهد، این سیاست وی عمدتاً به نفع مردم بومی بولیویا که فقیرترین بخش این جامعه می باشند بود.

کودتای نومبر توسط نخبگان سفیدپوست، نژادپرست و دارای گرایشات برتری طلبانه صورت گرفت که می خواستند قدرت دولتی را به کسانی که قبل از انتخابات مورالس در سال ۲۰۰۵ انحصار آن را در اختیار داشتند برگردانند. گزارش های HLS و UNHR ماهیت نژادپرستانه خشونت دولتی را برجسته می کند و به شهادت شاهدان عینی

نیروهای امنیتی هنگام حمله به معترضان از «دیسکورسی نژادپرستانه و ضد بومی» استفاده می کنند. این گزارش همچنین روشن می سازد که بیشتر قربانیان دو قتل عام بزرگ پس از کودتای نیروهای ارتش مردم بومی بوده اند. آنچه کمتر مورد توجه قرار گرفت ، اما در درک چگونگی نابودی دموکراسی در بولیویا در نومبر گذشته بسیار مهم است ، نقشی است که سازمان کشورهای امریکائی (OAS) در این جنایت هولناک بازی کرد. همانطور که نیویورک تایمز سرانجام در ۷ جون گزارش داد ، تحلیل ظاهراً «نادرست» OAS بلافاصله پس از انتخابات ۲۰ اکتوبر «باعث ایجاد یک سری حوادث شد که تاریخ این ملت امریکای جنوبی را تغییر داد.» نیویورک تایمز خاطر نشان کرد: تجزیه و تحلیل OAS «نگرانی در باره تقلب در انتخابات را افزایش داد – و به سرنگونی غیر قانونی یک رئیس جمهور قانونی کمک کرد.»

در واقع ، ادعاهای OAS پایه های سیاسی کودتای ارتش را تنها سه هفته پس از انتخابات ۲۰ اکتوبر به وجود آورد و پافشاری بر این ادعاها تا ماه ها پس از کودتا ادامه یافت.

در بولیویا ، هیأت اجراء و نظارت بر انتخابات یک ارزیابی موقت و ابتدائی در مورد نتیجه شمارش آراء در بخشی از مناطق این کشور اعلام کرد که نه نتیجه نهائی و نه معتبر و رسمی بود. وقتی این نتیجه ابتدائی و غیر رسمی که با شمارش نا تمام آراء بلکه با شمارش فقط ۸۴ درصد آراء اعلام شد ، مورالس ۴۵.۷ درصد آرای شمارش شده را به خود اختصاص داده بود. این نتیجه گیری ابتدائی نشان می داد که او ۷.۹ درصد نسبت به کاندیدای رده دوم برتری داشته است.

سپس این شمارش غیررسمی و غیر الزام آور به مدت ۲۳ ساعت به حالت تعلیق درآمد و با شروع مجدد شمارش آراء در دیگر مناطق ، برتری مورالس به ۱۰.۲ درصد افزایش یافت. در پایان شمارش رسمی این فاصله به ۱۰.۵ درصد رسید. بر اساس قانون انتخابات ریاست جمهوری بولیویا ، نامزدی در دور اول پیروز می شود که حداقل ۴۰ درصد آراء را به دست آورد و دست کم ۱۰ درصد از نفر دوم جلوتر باشد. تا انتخابات به دور دوم نکشد. در نتیجه مورالس برنده رسمی و قانونی انتخابات شد.

مخالفان ادعا کردند که در انتخابات تقلب صورت گرفته و به خیابانها آمدند. روز بعد بازرسان نظارت بر انتخابات (OAS MOE) با انتشار بیانیه مطبوعاتی «ابراز نگرانی و تعجب عمیق خود را نسبت به تغییر شدید نتیجه آراء که برای آنها به سختی قابل قبول است» اعلام کرد.

با این حال ، آنها هیچ مدرکی در تأیید این ادعاهای خود ارائه نکردند زیرا ماجرا خیلی ساده بود اصلاً سندی وجود نداشت چون تقلبی هم در کار نبود.

این واقعیت که تقلبی در کار نبوده از آن زمان در موارد مکرری و توسط مطالعات آماری تخصصی مختلف تأیید شده است ، از جمله در مقاله ۷ جون که در نیویورک تایمز ثابت و مستند شده است. در بسیاری از موارد وقتی آمار و ارقام به موضوع اصلی مباحثات سیاسی تبدیل می شوند، تنها راه حل مشکل تحقیقات بی طرفانه اداری خواهد بود. اما در این مورد مشخص حقیقت از روی داده های موجود به صورت آنلاین و بلافاصله پس از انتخابات در اینترنت کاملاً واضح و روشن قابل دسترسی بود. در واقع ، مرکز مطالعات اقتصادی و سیاست (CEPR) ، که من رئیس آن هستم ، یک روز پس از انتشار این آمار و داده ها برای رد ادعاهای اولیه OAS همه چیز را علنی و در اینترنت در دسترس همگان نهاد و منتشر کرد.

در طی ماههای بعد هم ما به انتشار تعداد قابل توجهی از مطالعات آماری و اسناد مربوط به انتخابات ادامه دادیم ، از جمله یک سند بزرگ که گزارش نهائی حسابرسی OAS را کاملاً رد می کند.

هیچ دستکاری و تغییر آماری غیر قابل توضیحی وجود نداشت.

تمام آنچه اتفاق افتاد این بود: تعداد آرای طرفداران اوو مورالس در مناطقی که بعداً نتایج آرای خود را گزارش کردند بیشتر از آن مناطقی بودند که قبلاً آمارشان را گزارش داده بودند و این بر اساس شرایط جغرافیایی و جمعیتی متفاوت کاملاً عادی است. بنابراین ، برتری مورالس با شمارش ۱۶ درصد پایانی آراء به شکل قابل توجهی افزایش یافت. این یک پدیده نسبتاً رایج در انتخابات در سراسر جهان است.

اما پس از اولین اعلامیه مطبوعاتی، OAS سه گزارش دیگر هم تهیه و منتشر کرد ، از جمله بررسی مقدماتی نتایج انتخابات، بدون این که هرگز این احتمال را در نظر بگیرد که مناطقی که بعداً نتایج انتخابات خود را گزارش کردند دارای یک سمت‌گیری سیاسی متفاوت از مناطقی که نتایج آنها قبلاً گزارش شده است می‌باشند.

این به تنهایی دلیل کافی و مهمی است بر اثبات این که مقامات OAS نه تنها در ادعاهای کلاهبرداری مکرر خود اشتباه کرده اند ، بلکه آنها واقعاً می دانسته اند که ادعاهای آنها نادرست است.

این ابدأ قابل قبول نیست که مطلبی به این شفافیتی که رأی دهندگان و مردم ساده آن را فهمیده و درک کرده‌اند حتی در طول ماه‌هایی که تحقیقات کارشناسان ادامه داشت از دید آنها پنهان مانده باشد.

در تاریخ ۲ دسامبر ، ۱۳۳ اقتصاددان و کارشناس بی طرف آمار نامه ای را به OAS منتشر کردند که در آن اظهار داشتند که «نتیجه نهائی برپایه ۸۴ درصد آرای گزارش شده بسیار واقعی و قابل پیش بینی بود» و از OAS خواستند «به اظهارات گمراه کننده خود پایان دهد و گزارش نادرست خود را در مورد انتخابات پس بگیرد».

چهار عضو کنگره آمریکا ، به رهبری یان شاکوفسکی ، نماینده پارلمان ، نیز با نامه ای به OAS در این ماجرا ورود کردند و در آن یازده سؤال اساسی درباره گزارش OAS تنظیم و منتشر کردند.

یکی از این سؤال‌ها این بود که آیا گزارش OAS این احتمال در نظر گرفته است که مناطقی که آرای خود را در مرحله آخر اعلام کرده‌اند «با دیگر مناطق متفاوت بوده اند به این معنی که احتمال رأی دادن آنها به اوو مورالس در مقایسه با آرای رأی دهندگان در حوزه های انتخابیه اولیه بیشتر بوده است؟ – تا به امروز ، OAS هیچ پاسخی به این سؤال نداده است.

در ماه جولای ، کنگره ایالات متحده جلسات توجیهی با مقامات ارشد OAS برگزار کرد و برخی از سؤالات از جمله مورد مشابه را به آنها ارائه داد و اما هیچ پاسخی برای آن از طرف OAS ارائه نشد.

OAS با طرح بی اساس ادعای انجام گرفتن تقلب در انتخابات، انتخابات را بی اعتبار کرد، OAS برای ادامه حمله به مشروعیت روند انتخابات به «بی نظمی» در انتخابات متوسل شد. اما معلوم شد که این ادعا، هم مانند آنچه قبلاً طرح کردند، ساختگی و بی اعتبار است.

به نظر می رسد OAS مصمم است برای جلو بردن طرح خود ادعاهای اولیه و آشکارا بی اساس و نادرست خود را درباره بی قاعدگی و بی نظمی ها در انتخابات تکرار کند تا بهانه ای برای لزوم انجام کودتا توسط ارتش از خود اختراع کند.

در این بین ، بولیویا یک رئیس جمهور موقت کودتاجی دارد ، که آداب و سنن مذاهب طبیعت‌گرای مردم بومی را تحت عنوان «اعمال شیطانی» رد می کند. در جنوری ، به گفته واشنگتن پست ، هوادارن دولت کودتا در مورد «اجازه دادن به وحشی ها برای بازگشت به قدرت» هشدار دادند ، این هشدارهای نژادپرستانه اشاره واضح به ریشه بومی مورالس و بسیاری از اعضای حزب وی است.

خیلی ها ادعا می کردند که دولت کودتا «بیک دولت انتقالی» است، اما انتخابات جدید که در حال حاضر برای ۱۸ اکتوبر برنامه ریزی شده است ، تابه حال سه بار به تعویق افتاده است.

سنگرهای عدالت خواهی پس از کودتای نظامی بولیویا که مورد حمایت ایالات متحده آهسته و گام به گام تصرف می شوند و سقوط می‌کنند.

حمایت دولت ترامپ از کودتاچیان هر روز بیشتر علنی می شود: کاخ سفید روایت «تقلب در انتخابات» را قاپیده و تبلیغ کرد و اتهامات و ادعاهای دروغین اورولین پس از سقوط مورالس را ستود: «کنارگیری مورالس از قدرت دموکراسی را پایدار می کند و زمینه را برای شنیده شدن صدای مردم بولیویا مهیا می کند»

سناتور مارکو روبیو یکی از افراطی‌ترین و تأثیرگذارترین افراد در سیاست دولت ترامپ در قبال امریکای لاتین است. در مورد انتخابات بولیویا، او حتی قبل از انتشار اولین بیانیه مطبوعاتی OAS پیش دستی کرد و به دروغ‌پراکنی پرداخت: «در بولیویا، تمام شواهد معتبر نشان می دهد که مورالس قادر به دستیابی برای پیروزی در مرحله اول نیست». او روز بعد از انتخابات نوشت: «برخی نگرانند که مورالس در آراء دستکاری کرده باشد».

به گزارش لس آنجلس تایمز، «کارلوس تروخیلو، سفیر امریکا در OAS، با تحت فشار قرار دادن اعضا، تیم نظارت بر انتخابات را هم قسم کرده بود که از داستان تقلب و جعل آرای عمومی کوتاه نیامده تا دولت ترامپ را برای حمایت از اخراج مورالس تحت فشار قرار دهد».

اکنون، نمایندگان امریکائی ژان اسکاووسکی و ژسوس «چوی» گارسیا از کنگره ایالات متحده خواسته اند «نقش OAS در بولیویا را طی یک سال گذشته بررسی کند و اطمینان حاصل کند که دالره‌های مالیات دهندگان امریکائی توسط OAS در جهت سرنگونی غیر قانونی علیه دولت منتخب دموکراتیک مورالس و کمک به ناآرامی های داخلی یا تخلفات غیر قانونی دیگر قانونی به کار گرفته نشده باشند».

این شاید شروع خوبی باشد.